

145 *Fyrireiking til boðanina* (Jeremias 1:17)

1. Tíðliga upp,
skjótt fara vit
út við góðum tíðindum.
Men tað er so myrkt,
bæði vátligt og kalt.
Freistandi er bert at hugna sær,
dusa sær.

(NIÐURLAG)

*Bara við bøn og fyrireiking
styrkja vit hug og mót.
Gud kann við anda sínum styðja
ótryggan fót.
Jesus er við og góðir einglar,
teir vísa íðnir veg.
Fáa vit hartil vin í fylgi,
lagar tað seg.*

2. Eitt er vist,
lættari er,
um vit minnst hesi ráð.
Og Jehova sær
alla orku og tíð,
sum vit av hjartanum glað og frí
leggja í.

(Niðurlag)